

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 5. dubna 2016 o odvolání obžalovaného **J.B.**, nar. XXXXX v XXXXX, proti rozsudku Okresního soudu v Prostějově ze dne 11. 2. 2016, č. j. 13 T 210/2015 – 120, v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Vlastimíra Čecha a soudců Mgr. Markéty Jirsové a Mgr. Dana Krátkého, **t a k t o :**

Podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 trestního řádu se napadený rozsudek z podnětu odvolání obžalovaného **z r u š u j e** ve výroku, kterým byl podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku pro výkon uloženého trestu odnětí svobody zařazen do věznice s dozorem.

Podle § 259 odst. 3 trestního řádu rozhoduje odvolací soud sám tak, že podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému výkon uloženého trestu odnětí svobody **podmíněně odkládá** na zkušební dobu v trvání **5 (pěti) let**.

Jinak zůstává napadený rozsudek nezměněn.

O d ů v o d n ě n í

Napadeným rozsudkem byl obžalovaný J.B. uznán vinným ze spáchání přečinu týrání zvířat podle § 302 odst. 1, písm. a), odst. 2, písm. b) trestního zákoníku, kterého se dle skutkových zjištění soudu I. stupně dopustil tím, že dne 2. 8. 2015 kolem 09.30 hod. na dvoře rodinného domu č. 311 v obci XXXXX v úmyslu přivodit bolest a utrpení zvířeti kulatinou o délce cca 1, 5 m surově tloukl svou fenu německého ovčáka, poté jí omotal čenich lepicí páskou, kterou fixoval horní a spodní čelist a zcela zakryl nozdry, dále jí lepicí páskou omotal přední končetiny, aby jí zabránil v pohybu, a poté jí nožem podřízl krk, čímž jí způsobil hlubokou řeznou ránu o rozměrech cca 13 x 7 cm zasahující velké krční cévy, v důsledku čehož fena při plném vědomí na místě vykrvácela, a následně ji zakopal v zadní části dvora, který je součástí jeho domu. Obžalovanému byl uložen trest odnětí svobody v trvání devíti měsíců, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku zařazen do věznice s dozorem. Zároveň byl obžalovanému podle § 70 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku uložen trest propadnutí věci, a to 1 ks vystřelovacího nože stříbrné barvy nezjištěné značky o délce 20,7 cm. Podle § 70 odst. 5 trestního zákoníku bylo rozhodnuto, že propadlá věc připadá státu.

Proti rozsudku podal včas odvolání obžalovaný. Odvolání směřuje toliko do výroku o trestu. Poukazuje na to, že je nepřiměřeně přísný uložený trest odnětí svobody, pokud byl uložen jako nepodmíněný trest odnětí svobody. Žádá proto krajský soud, aby mu uložil trest s podmíněným odkladem.

Z podnětu podaného odvolání přezkoumal krajský soud v souladu s ustanovením § 254 odst. 1 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost výroku o trestu, jakož i správnost postupu řízení, které mu předcházelo a dospěl k závěru, že je možné mu vyhovět. Napadený rozsudek byl tedy podle § 258 odst. 1 písm. b), odst. 2 trestního řádu zrušen ve výroku, kterým byl podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku obžalovaný pro výkon uloženého trestu odnětí svobody zařazen do věznice s dozorem, a nově bylo rozhodnuto tak, že obžalovanému byl výkon uloženého trestu odnětí svobody podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání pěti roků.

K osobě obžalovaného J.B. bylo zjištěno, že má ukončené školní vzdělání a má středoškolské vzdělání. Je zaměstnán jako zedník. V místě bydliště není veden v evidenci přestupců. Z opisu rejstříku trestů bylo zjištěno, že obžalovaný v minulosti nebyl soudně trestán. Odvolací soud dospěl k závěru, byť jde o případ hraniční, že je možné obžalovanému uložit ještě trest odnětí svobody, který nebude spojen s přímým výkonem. Pravdou je, že obžalovanému přitěžuje, že zabitému psu omotal čenich lepicí páskou, kdy fena zcela zakryl nozdry, že také svému mladšímu devítiletému bratrovi K.B. sdělil, že psa zabije, ten pak viděl psa podřezaného, jak na něj obžalovaný házel hlínu, mladší bratr plakal, měl psa rád, později se na místo vrátil, psa odhrabal, aby jej mohl pohladit. Na druhou stranu obžalovanému polehčovalo to, že se k jednání, které je mu kladeno za vinu, bez výhrad doznal, v současné době je obžalovaný zaměstnán, před spácháním nynějšího trestného činu, i po něm žije řádným způsobem života. Odvolací soud pečlivě vážil všechny přitěžující a polehčující skutečnosti, i dosavadní způsob vedení života obžalovaného a dospěl k závěru, že je možno mu dát šanci a

uložit mu trest odnětí svobody, který nebude spojen s přímým výkonem, a to ve stejné výši jako mu byl již vyměřen soudem nalézacím.

Vzal přitom do úvahy, že trestní zákoník neobsahuje žádnou bližší konkretizaci toho, co je považovat za týrání zvířete. Obecně se týráním rozumí určitý způsob zlého nakládání s živým tvorem, které mu působí nějaké útrapy a příkoří. Charakteristiku týrání zvířat obsahuje § 4 odst. 1 z. č. 246/1992 Sb. na ochranu zvířat proti týrání, podle něhož týrání mimo jiné znamená i usmrcení zvířete způsobem působícím nepřiměřenou bolest, nebo utrpení [písm. o), odst. 1, § 4 z. č. 246/1992 Sb.]. Ke spáchání trestného činu podle § 302 odst. 1 trestního zákoníku ovšem nepostačuje týrání zvířete některým ze způsobů popsaných v ust. § 4 odst. 1 z. č. 246/1992 Sb. na ochranu zvířat proti týrání, ale musí k tomu přistoupit buď surový nebo trýznivý způsob týrání, k němuž došlo veřejně nebo na místě veřejnosti přístupném § 302 odst. 1, písm. b) trestního zákoníku, nebo ještě více vystupňované zlé zacházení se zvířetem popsané v ust. § 302 odst. 1, písm. a) trestního zákoníku – kdy jde o zvlášť surový nebo trýznivý způsob týrání. V daném případě by dle názoru odvolacího bylo na místě uložení nepodmíněného trestu obžalovanému za předpokladu, kdy se způsob provedení trestného činu svoji surovostí, případně dlouhodobostí týrání vymykal zákonnému rámci ust. § 302 odst. 1, písm. a) trestního zákoníku, což se v daném případě nestalo, i když obžalovaný navíc psa bil kulatinou. V tomto směru je třeba poukázat na výsledky pitevního protokolu psa, ze kterého bylo zjištěno, že pes žádnou zlomeninu neutrpěl. Na ojedinělé vybočení obžalovaného nejen z řádného života občana, ale i chovatele psů nasvědčuje výpověď svědka K.B., který v přípravném řízení na dotaz, zda byl obžalovaný na psy hodný, nebo zlý odpověděl, že býval na ně hodný, že až teď Besinu zabil, že neviděl, že by bratr dříve psy bil (č.l. 60). Z těchto důvodů byl obžalovanému výkon trestu podmíněně odložen, byť na nejdelší zkušební dobu v trvání pěti roků.

Poučení o opravných prostředcích:

Proti tomuto rozhodnutí není řádný opravný prostředek přípustný (§ 139 odst. 1 písm. a), § 140 odst. 1 písm. a) trestního řádu).

Lze však proti němu podat dovolání (§ 265a odst. 1 trestního řádu).

Dovolání mohou podat (§ 265d odst. 1 trestního řádu)

- nejvyšší státní zástupce, který je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch či v neprospěch obviněného (§ 265d odst. 1 písm. a/ trestního řádu).
- obviněný pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 trestního řádu).

Dovolání se podává u soudu, který rozhodl v I. stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje (§ 265e odst. 1 trestního řádu).

O dovolání **rozhoduje Nejvyšší soud České republiky** (§ 265c trestního řádu).

V dovolání, kromě obecných náležitostí, uvedených v § 59 odst. 3 trestního řádu, musí být uvedeno (§ 265f odst. 1 trestního řádu)

- proti kterému rozhodnutí dovolání směřuje
- který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je napadán
- čeho se dovolatel domáhá
- konkrétní návrh na rozhodnutí dovolacího soudu
- odkaz na zákonná ustanovení § 265b odst. 1 písm. a-1/ nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá.

Rozsah a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 2 trestního řádu).

Krajský soud v Brně
dne 5. dubna 2016

JUDr. Vlastimír Čech v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Irena Pospíšilová